

traft, Certeparti, er denne Bestemmelse dog heller aldrig, hverken i Teori eller i Praksis, bleven forstaaet saaledes, at en virkelig indgaaet mundtlig Befragtningskontrakt var ugyldig. Derimod synes der god Anledning til at fremhæve, at enhver af Parterne kan forlange skriftlig Oprettelse af Kontrakten, saaledes som ogsaa udtalt i flere fremmede Lovove. Men naar Reglen gives paa denne Maade, findes der ikke at være nogen Grund til at indskrænke den til Befragtning af helt Skib eller visse Dele af et Skib, og altsaa ikke gøre den anvendelig med Hensyn til Styfgodsbefragtning. Ristnok vil der i mange Tilfælde ikke blive Tale om Oprettelse af skriftlig Kontrakt ved Forsendelsen af enkelte Stykker Styfgods, men dette synes ikke at give tilstrækkelig Føje til at nægte den, som i et enkelt Tilfælde maatte sætte Pris paa at faa oprettet skriftlig Kontrakt om Forsendelse t. Eks. af meget kostbart Styfgods, Ret til at forlange en saadan. Vil den anden Part ikke gaa ind herpaa, er Følgen deraf jo kun den, at det ikke bliver til noget med Befragtningen. — At de enkelte Bestemmelser i en Befragtningskontrakt bero paa Parternes Overenskomst, og at forsaavidt de efterfølgende Regler i dette Kapitel af Lovforslaget kun ere deklaratoriske, det vil sige kun anvendelige, naar Parterne ikke have vedtaget noget andet, turde det være overflødig at bemærke.

I første Stykke af § 110 er optaget den efter almindelig Sædvanlig ogsaa her i Landet gældende Regel, at Befragtning af Skib, naar ikke andet udtrykkelig er vedtaget, ikke omfatter Rahyt eller andre til Opholdssted for Mennesker eller til Skibsfornödenheder bestemte Rum, og ej heller Skibets aabne Dæk. Noget andet gælder altsaa med Hensyn til de nuomstunder temmelig almindelige Overbygninger oven paa det egentlige Skibsdækk; disse kunne ikke henføres under Benævnelsen „aabent Dæk“, om det end, efter Bestemmelsen i § 190 Nr. 2, kan blive Tilfældet, at Rastning af Gods, der var indladet i en saadan Overbygning, ikke tages i Betragtning ved Godtgørelsen i almindeligt Havari, fordi Overbygningen ikke havde den der angivne Soliditet og Evne til at modstaa Overbordshuling m. v. — Forsbudet i Paragraffens 2det Stykke mod, uden Befragterens Samtykke, i saadanne Rum at medtage Varer for andres Regning, hvortil D. L. s. 4—2—8 indeholder en tilsvarende Regel, er grundet i Hensyn til, at derved let kunde bevirkes en for Befragteren ubelig Konkurrence. Det er naturligt, at de for andre medtagne Varer i hvert Fald bør stilles paa lige Fod med Befragterens Vare,

forsaavidt der ogsaa for dem bør betales Fragt — her til Befragteren —, men iøvrigt er det en Sædvanlig, at Befragteren maa kunne forlange yderligere Erstatning, naar han kan godtgøre, at han ved Medtagningen af de paagældende Varer har lidt større Skade. Det er Befragterens Medkontrahent, Rederiet, som selv eller igennem sine Befuldmægtigede, Skipperen eller andre, har bortfragtet Skibet, mod hvem Befragteren i det omhandlede Tilfælde gør sin Erstatningsret gældende; er det Skipperen eller Mandstabet, der uden Reders eller Skipperens Tilladelse har medtaget Varerne, ses det af §§ 28 og 81, at de ere pligtige til at godtgøre Rederiet gangbar Fragt for Godsset og erstatte det al forvoldt Skade.

Bestemmelserne i D. L. s. 4—2—8 om, hvad der skal gælde, naar Skipperen eller Røbmanden (o: Befragteren) ikke til rette Tid er rede til at efterkomme Befragtningskontrakten, ere ikke fyldestgørende. Der omtales ikke, hvad der skal gælde, naar Parterne ikke have „gjort en bestemt Dag imellem sig“, og den Regel, der gives, hvor dette er Tilfældet, at den forsømmelige skal derfor „stande til Rette og bøde Skaden . . . undtagen at Uvejr, Vinterdag eller anden stor Ulykke“ er kommen hindrende i Vejen, er ikke udtømmende og formentlig tilbørlig urigtig. I § 111 itales der dels imellem, om der i Kontrakten er betinget en vis Tid, til hvilken Skibet skulde være tilstede paa Lasteplassen og færdigt til at indtage Ladning, eller om der i Befragtningskontrakten ikke indeholdes nogen Bestemmelse om Tiden for Indladningens Begyndelse, dels imellem Befragterens Ret til at hæve Kontrakten og hans Ret til at fordrø Erstatning. Med § 111 maa derfor sammenholdes §§ 120, 122 og 126, der give Regler for Skipperens (Bortfragterens) Ret over for Befragteren, naar det er denne, der ikke leverer Ladningen i rette Tid. Er der i Kontrakten vedtaget en bestemt Tid for Indladningens Begyndelse — hvilket iøvrigt ikke nødvendig forudsætter, at der er nævnt en bestemt Dag eller anden bestemt Tidsangivelse (t. Eks. ved Udgangen af den og den Maaned), men ogsaa maa siges at være Tilfældet, naar det t. Eks. hedder: ved første aabne Vand eller deslige —, foreskrives det i det 1ste Stykke af § 111, at naar Skibet ikke til den vedtagne Tid er tilstede og færdigt til at indtage Ladning, er Befragteren ubetinget berettiget til at hæve Kontrakten. Denne Regel er utvivlsomt stemmende med Forholdets Natur. Befragteren, som ifølge de af ham indgaaede Handeler kan være forpligtet til at affende Ladningen til en vis bestemt Tid, maa kunne